

Kinderen...het zijn net mensen

Waarom is het observeren van kinderen nu zo belangrijk? Het lijkt dat je alleen maar een beetje kijkt, maar tijdens dat beetje kijken zien we goed hoe een kind daadwerkelijk is.

Helaas kan het nu even niet vanwege Corona, maar vrijwel iedereen kan genieten van het observeren van mensen wanneer je op een terras zit. Vaak bedenk je dan al hoe een persoon is bij de eerste indruk. Die “deftige dame” zal wel heel egoïstisch zijn, die “stoere grote kerel” is nergens bang voor of diegene die luidruchtig aanwezig is zal wel veel zelfvertrouwen hebben.

Wat we vaak zien is dat iedereen een rol vervult die van hem/haar verwacht wordt. En deze rol komt dikwijls al vanuit onze jeugd, want wellicht heeft die “deftige dame” een hele zorgzame kant en kent die “stoere kerel” echt wel angsten en komt dat luidruchtige alleen maar voort uit onzekerheid.

Zo kijken we vaak ook naar kinderen; Jantje zal het wel weer gedaan hebben en Lotte is zo lief die doet geen vlieg kwaad.

Kijken we verder, dan zien we dat de persoonlijkheid van een kind meerdere kanten heeft. Ik heb zelf ervaren dat ik tijdens een observatie erachter kwam dat het kind waarvan ik dacht dat hij verlegen en onzeker was, dit helemaal niet was. Hij leek op het eerste gezicht verlegen maar vooral tijdens het kringgesprek zag ik dat hij vaak antwoord gaf en veel zelfvertrouwen uitstraalde. Hij corrigeerde een ander kind wanneer die op zijn stoeltje wilde gaan zitten en kon een krachtige houding aannemen wanneer hij het juiste antwoord gaf. Met deze wetenschap wisten we dat we bij hem vaker konden zeggen “doe het maar zelf we hebben gezien dat je het kunt”.

Eigenlijk komt het er weer op neer dat ieder kind graag gezien wil worden zoals hij of zij daadwerkelijk is. Objectief kijken is zo belangrijk, het is eerlijk tegenover iedereen.

Voor ons als pedagogisch medewerksters is het één van de belangrijkste talenten die we kunnen hebben. Ik vind het nog altijd mooi om te zien dat we binnen ons team van de KinderKroon veel van die talenten hebben waardoor we kinderen op de goede manier kunnen stimuleren in hun ontwikkeling. We kunnen zien wat ze daadwerkelijk nodig hebben en welke manier van stimuleren goed werkt.

Om goed te kunnen observeren is het op de rand van de zandbak zitten een heel belangrijke bezigheid. Hoe spelen kinderen met elkaar, wat zijn ze aan het ontdekken, hoe is de motoriek etc.

Als kersverse ouders kun je de hele dag wel naar je kleine wereldwonder kijken, alles is nieuw, leuk en bijzonder. De eerste nies, het eerste lachje...echt alles. Het zou mooi zijn wanneer je dit blijft doen. Natuurlijk niet de hele dag, dat zou een beetje te veel van het goede zijn, maar af en toe echt kijken en genieten van de mens die je op de wereld hebt gezet. Even een kopje koffie erbij en wellicht net zo leuk als op een terras naar mensen kijken.